

holland festival '70

programma

21

The Combine, Austin/New York presenteert een
protest rock musical

Stomp

Den Haag
Rotterdam
Leiden
Amsterdam
Amsterdam
Amsterdam

HOT-theater
Piccolo theater
Stadsgehoorzaal
Paradiso
Frascati
Frascati

20, 21 juni
22, 23 juni
25 juni
26, 27 juni
30 juni, 1 juli
2, 3 juli

Stomp

een protest rock musical

Den Haag HOT-theater	20 en 21 juni	20.30 uur
Rotterdam Piccolo Theater	22 en 23 juni	20.30 uur
Leiden Stadsgehoorzaal	25 juni	20.15 en 22 uur
Amsterdam Paradiso	26 en 27 juni	20.30 uur
Amsterdam Frascati	30 juni en 1 juli	22 uur
Amsterdam Frascati	2 en 3 juli	20.15 en 22 uur

regie	Douglas Dyer
spelers	Janet Carlson, Joey Ely, Bruce Gambill, Milton Gambill, Linda Gamble, Steven Garfinkel, Elisabeth Herring, Marilyn Hinton, Kathy Lansford, Timothy Oliver, Rena Porter, Nicholas Rawson, Dave Ringland, Jo Ann Schatz, Patrick Shanley, Richard Barnes
musici	Robert Bachman, Ronnie MacKay, Rickey Lansford
productieleiding	John Vaccaro
productie-assistent	Barbara Vaccaro
technische leiding	Robert Tourkow
technisch assistent	Rita Tourkow
organisatie	Johnny Green
technici	Charles Davis, Mickey Mayfield, William Moore, Keith Nelson, James Noel, Presley Wetherell

'Stomp' staat onder auspiciën van het New York Shakespeare Festival en wordt in het Holland Festival gepresenteerd door het Nederlands Centrum van het Internationaal Theater Instituut.

Over de voorstelling

'Stomp' speelt zich af op vier opeenvolgende podia en in een cirkel op de vloer rond een kern van toeschouwers die op de grond plaatsnemen. Het 'verhaal' concentreert zich rond een Amerikaanse jongen, Billie, en zijn ouders en vindt een parallel in de lotgevallen die de voorstelling 'Stomp' zelf heeft ondergaan. De songs demonstreren zowel de frustraties van de Amerikaanse jongeren in Texas ten opzichte van staat, kerk, ouders, sex enz. als hun protest tegen de

The Combine, Austin/New York

oorlog ('Tell me, Mr Brown'), hun onvrede ('I don't want to be a good guy'), hun houding tegenover de liefde ('Come, pretty baby') enz. Evenmin als bij andere 'rock opera's' is van de Stomp-songteksten bij eerste aanhoren overigens veel te verstaan.

Douglas Dyer, de regisseur, legt een belangrijk accent op het (technisch voortreffelijk) gebruik van 'multi media' theatermiddelen, enkele markante effecten (een regenbui, een plastic 'golf' die de toeschouwers overdekt) en het uitlokken van zowel spontane als georganiseerde publieks-participatie. Om dit laatste te bereiken worden toeschouwers bij een interview betrokken, andere plaatsen toegewezen en zo meer. Er is muziek voor gitaren, elektrische gitaar, slagwerk, trompet en fluit, er is een vindingrijke scène in stroboscooplicht en 'The Combine' brengt dit alles tussen het publiek met een formidabele inzet en energie. 'Stomp', kortom, is in alle denkbare opzichten – ook artistieke – ver verwijderd van wat traditioneel onder 'Amerikaanse musical' wordt verstaan, en blijft ondanks zijn gedaanteveranderingen zijn afkomst van een universiteitstheater verraden.

Over de makers

Het idee voor deze voorstelling kreeg de 26-jarige leider van 'The Combine', Douglas Dyer – de enige van de groep met een volledige theateropleiding achter de rug – toen hij in Parijs bij toeval de Sorbonne-revolutie van mei 1968 meemaakte en onder meer getuige was van de bezetting van het Théâtre de France tijdens het Théâtre des Nations (aan welks programma hij nu 'Stomp' heeft bijgedragen in mei 1970). De titel wil het harde ritme en de agressieve toon aanduiden waardoor 'Stomp' wordt gekenmerkt. Toen de eerste versie aan de Universiteit van Austin in Texas werd getoond kwamen er van behoudende zijde klachten over de ontkledings-scène en de eveneens onbedekte aanvallen op het leefklimaat in Texas. De uitvoerenden werden door deze reacties 'gepolitiseerd' en in groter onderlinge solidariteit verbonden. De 'cast' groeide aldus uit tot een rondreizende leef- en werkgemeenschap, waarin nog dagelijks – ook nu – creatief aan de voorstelling wordt voortgebouwd.

Joseph Papp, de vooruitstrevende directeur van het New York Shakespeare Festival ontdekte 'Stomp' in Atlanta. Er volgde een maandenlange voorstellingenreeks in het New York Public Theatre. De plannen voor na de Europese tournee zijn nog niet zeker. Men denkt aan een tweede Stomp-show, maar er zijn ook plannen voor een commerciële productie van 'Stomp' althans bij de Hair-producer Michael Butler. Mocht dit laatste doorgaan, dan volgt 'Stomp' ongetwijfeld de weg van vele andere spontaan begonnen theater-bewegingen in Amerika.

'Stomp' reist deze zomer door Europa als een eerste doorbraak van een jonge Amerikaanse 'Underground' van de pop-generatie – onvergelijkbaar met bv. het Living Theatre of Bread and Puppet – in de officiële Europese kunstfestivals zoals het Théâtre des Nations in Parijs, de festivals van Wenen, Edinburgh en Berlijn en ook het Holland Festival.

H. de W.